

1 MEI 1929

No. 9

34e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Want dat is genade, indien iemand, om het geweten voor God, zwaarigheid verdraagt, lijdende ten onrechte.

Want wat luf is het, indien gij verdraagt, als gij zondigt, en daarover geslagen wordt? Maar indien gij verdraagt als gij weldoet, en daarover lijdt, dat is genade bij God”.
1 Petrus 2:19, 20.

DE ONBEKENDE GOD.

Toespraak, gehouden over de radio op Zondagavond 27 Januari 1929,
door Dr. James E. Talmage van den Raad der
Twaalf Apostelen, te Salt Lake City,
Utah, U. S. A.

(Slot.)

Mannen, die God hebben gezien.

De oorzaak van den Zondvloed, waardoor de verontreinigde aarde van haar goddelooze bewoners werd schoongewassen, lag hierin, dat deze den levenden God verwierpen en zich keerden tot valsche godheden, waarbij kwam de zedelijke verlaging die met zulk een afgoderij onvermijdelijk moet samengaan. Minder dan vijf eeuwen later was Noach's nakomelingschap, op enkele uitzonderingen na, van het pad der zekere kennis afgedwaald en verloren geraakt in de wildernis van het heidendom. Alweer was de kennis van een Levenden God verbeurd en kon deze alleen door nieuwe, rechtstreeksche openbaring, van God Zelve tot den mensch, worden teruggegeven. In die omstandigheden riep de Heere Abram, later gekend als Abraham, de geloovige zoon van een afgodisch vader; en Abraham kende God.

Jehova openbaarde zich aan Mozes met toenemende klaarheid, zoodat Hij bij tijden met Mozes sprak, aangezicht tot aangezicht, zooals de eene man spreekt tot den ander. Gedurende de veertig jaren van den uittocht poogde Mozes met alle macht om de Israëlieten te brengen tot een kennis van hunnen God, en om hen te heiligen, zoodat zij Zijn tegenwoordigheid konden verdragen, doch

de scharen Israëls faalden zich dit waardig te maken. Betreffende Mozes zelf lezen wij: „De woorden van God, welke Hij sprak tot Mozes, toen Mozes op eenen zeer hoogen berg was opgenomen, en hij God zag van aangezicht tot aangezicht, en met Hem sprak, en de heerlijkheid van God was op Mozes; daarom kon Mozes Zijne tegenwoordigheid verdragen.” — *Paarl van Grootte Waarde, Boek van Mozes, blz. 1.*

Ah, zegt iemand nu, maar wij lezen ook: „Niemand heeft ooit God gezien”. Die schriftuurplaats wordt vaak afgezonderd en verkeerdelijk toegepast. De mensch met zijn zwakte der sterfelijkheid en zijn vleeschelijke oogen kan niet God aanschouwen. Doch Mozes geeft de verklaring: „Maar nu hebben mijne eigene oogen God gezien: maar niet mijne natuurlijke, maar mijne geestelijke oogen, want mijne natuurlijke oogen konden Hem niet gezien hebben; want ik zou verdord en gestorven zijn in Zijne tegenwoordigheid; maar Zijne heerlijkheid was op mij; en ik zag Zijn aangezicht, want ik was verheerlijkt in Zijne tegenwoordigheid.” — *Paarl van Grootte Waarde, Boek van Mozes, blz. 3.*

Als het mogelijk is, dat er een verandering over het menschelijk lichaam wordt teweeggebracht, zooals in het geval van de drie Hebreuwsche kinderen, en in dat van zekere Nephieten, die tot den verbrandingsdood veroordeeld waren, in die mate dat zij in vurige ovens konden geworpen worden en er weer uitkomen, zonder ook maar een spoor van rook of vuur op hun kleeren, dan is het den Heere zeker mogelijk om een zoodanige verandering over het fysieke organisme te brengen, dat het de werking van het geestelijk organisme kan verdragen, zelfs bij die opperste proeve van het schouwen op den Heere in Zijn heerlijkheid.

Laat nog één voorbeeld worden toegevoegd. Het Boek van Mormon vertelt ons van een kolonie volks, Jaredieten geheeten, naar hunnen leider, welke door goddelijke tusschenkomst ten tijde van de spraakverwarring, verbonden aan het bouwen van den Toren van Babel, werden weggeleid en naar het Amerikaansche vasteland gebracht. Vóór het zekiezen smeekte een van hun profeten, een broeder van Jared, den Heere in zeer ernstig gebed om zegeningen ten gunste van zijn volk. Aan dezen man openbaarde Jehova zich, zoodat de broeder van Jared den Heere aanschouwde en zag dat Hij in vorm en voorkomen, globaal gesproken, op een mensch geleek. Er staat geschreven:

„En de Heere zeide: Geloofst gij de woorden welke ik zal spreken? En hij antwoordde: Ja, Heere, ik weet dat gij de waarheid spreekt, want gij zijt een God van waarheid en kunt niet liegen. Toen hij deze woorden gezegd had, vertoonde de Heere zich aan hem en zeide: Omreden gij deze dingen weet, zijt gij verlost van den val; daarom zijt gij in mijne tegenwoordigheid teruggebracht; daarom toon ik mijzelf aan u. Zie, ik ben degene die bereid was van de grondlegging der wereld af, om mijn volk te verlossen. Zie,

ik ben Jezus Christus. *** Zie, dit lichaam hetwelk gij nu aanschouwt, is het lichaam van mijnen geest, en den mensch heb ik geschapen naar het lichaam van mijnen geest; en zooals ik aan u in den geest verschijn, zal ik aan mijn volk in het vleesch verschijnen." — Boek van Mormon, Ether 3.

Aan anderen werd toegestaan om met den werkelijken persoon van Jehova te converseeren en dezen te zien alvorens Hij op deze aarde een lichaam van vleesch en bloed op zich nam. Nephi en Jacob uit het Boek van Mormon, en Jesaja uit het Oude Testament doen zulk een verklaring, elk voor zichzelf. Opent als het u belieft uw Bijbels en gaat naar het zesde hoofdstuk van het boek Jesaja en leest daar: „In het jaar, toen de koning Uzzia stierf, zoo zag ik den Heere, zittende op eenen hoogen en verhevenen troon, en Zijne zoomen vervullende den tempel. *** Toen zeide ik: Wee mij; want ik verga! dewijl ik een man van onreine lippen ben, en ik woon in het midden eens volks, dat onrein van lippen is; want mijne oogen hebben den Koning, den Heere der heirscharen gezien.”

Laat men niet zeggen, dat de menschen in vroeger tijden zonder een vaststaande kennis van den levenden God werde gelaten, want Hij openbaarde zich aan hen door Zijn profeten wanneer zij slechts door hun geloof en geschiktheid voor Hem aannemelijk waren, en ontvankelijk voor Zijn woord. Door zulk een goddelijke manifestatie leerden de profeten vanouds God kennen, door persoonlijke ondervinding, zoowel door het woord als door het gezicht. Zij kenden Jehova of Jezus Christus, die de Verlosser en Zaligmaker van het menschdom werd en zij kenden den Eeuwigen Vader, onder wiens leiding de Zoon Zijn werk volbracht; want deze twee zijn afzonderlijke en onderscheidene persoonlijkheden, zooals vader en zoon noodzakelijkerwijze moeten zijn, want niemand kan zijn eigen vader noch zijn eigen zoon wezen.

Toen de Heere Jehova tot de aarde was geboren, terwijl Hij onder de menschen leefde en zich uitgaf voor de beloofde Messias en de waarlijke Zoon van den Eeuwigen Vader, verwierp men Hem; Zijn eigen volk weigerde te belijden, dat het Hem kende. Zij sloten ooren en oogen, en voor de meesten hunner leefde en stierf Hij als de *Onbekende God*. De apostelen poogden moedig om menschen tot een kennis te brengen van den Christus, die onder hen gearbeid en geleden had, en gestorven was en, zooals aangetoond, velen geloofden en gehoorzaamden aan Zijne geboden. Met het sterven der apostelen echter, en terwijl sommigen hunner nog onder de levenden waren, verloor de menschheid haar geloof in Christus, en dat beteekent dat zij het geloof in God verloor. In den loop van enkele eeuwen was de geheele wereld duister geworden. De menschen schiepen bij zichzelf begrippen omtrent wat soort wezen God was; en deze verdichtsels eener gebrekkige gedachtenbron werden even vreemd en fantastisch als verderfelijk

en valsch. Beschouw als voorbeeld van zulk geloof-smorend bijgeloof eens een type dat nog leeft en in zwang is. Het voornaamste Protestante lichaam van dezen tijd verkondigt de volgende verouderde en door-den-tijd-geloochende formule als een Godsbegrip: „Er is slechts één levende en ware God, eeuwig, *zonder lichaam, deelen of gevoelens*, van oneindige macht, wijsheid en goedheid.”

Echter, iets zonder deelen kan niet in den staat van een geheel zijn; het is een wiskundige onmogelijkheid. En een God zonder gevoelens is niet de God van de schriften. Weten wij niet van God's geduld, barmhartigheid, liefde, ja, en toorn? Voor hen, die geloof hebben in de lichaamlooze, vormelooze, gevoellooze godheid, blijven onze Hemelsche Vader en Zijn Zoon, onze Verlosser, elk een *Onbekende God*.

Laterdaagsche manifestaties.

Nadat de menschheid door zestien eeuwen van onwetendheid en bijgeloof was heengeploeterd — vanwege onwilligheid om het licht te ontvangen, gehuld in misten en nevelen van den afval, was het volstrekt noodig dat er een vernieuwing zou zijn, door rechtstreekse bedeeing uit de hemelen, van dat vroegere bezit, en dat den mensch weer een persoonlijke kennis ontrent God gegeven werd. Wij beweren plechtig, dat die vernieuwing werd gemaakt in de vroege lente van het jaar 1820, aan Joseph Smith, die in allen eenvoud was uitgegaan, overeenkomstig aansporing en vermaning in de schriften, om van God iets te vragen, geloovende dat hij ontvangen zou. Aan hem verschenen in lichamelijke gedaante niet alleen de Verlosser, Jezus Christus, maar ook de Eeuwige Vader; en de Vader, wijzende op den Zoon, zeide: „Dit is Mijn geliefde Zoon, hoor Hem!”

Op die wijze is den mensch teruggegeven die eenvoudige, overtuigende, reddende kennis, dat God — de Vader zoowel als de Zoon — een persoon is, een bovenmate verheerlijkt personage, iemand wiens wijsheid zoo ver boven de gezamenlijke kennis der menschen uitgaat, dat Hij onvergelykelyk is, toch iemand naar wien wij zijn geformeerd en wiens kinderen wij zijn. Laat ons deze sublieme, veredelende waarheid in ons hart sluiten: Wij zijn geboren als nakomelingen van de Godheid; wij zijn zonen en dochteren van den Levenden God. Wij hebben het recht om onzen Vader te kennen, en onzen Oudsten Broeder, Jezus Christus. Door de zonde kunnen wij vervreemden, en zelfs als vreemdelingen zijn.

Met korte verwijzing naar enkele tooneelen, die bij het nog toekomstige oordeel zullen plaats vinden, sprak Jezus van veinzaards en valsche leeraars, die zouden aanvoeren, dat zij in Zijnen naam waren opgetreden; en omtrent dezulken zei de Heere verder: „En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!”

Ik heb u nooit gekend! Welk een ziele-pijnigende afwijzing en veroordeeling! In den zin waarin Hij sprak, kent de Heere niet diegenen, welke Hem niet kennen. Voor hen, niettegenstaande al hun gelegenheden om Hem te leeren kennen, blijft Hij de *Onbekende God*.

Deze, de Laatste Bedeeling, werd ingewijd onder omstandigheden in hoofdzaak gelijk aan die welke het openen van elke voorgaande bedeeling, sedert die van Adam, kenmerkten — door een nieuw openbaren van de persoonlijkheid en eigenschappen Gods, met de vergezellende uitstorting van autoriteit en volmacht aan Zijn profeten om onder de menschheid te prediken, te onderwijzen en te bedienen, in Zijnen naam. Door juist te leven, en door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie, zooals door Hem voorgeschreven, door gebed en werken, kunnen wij Hem dicht naderen, en door ervaring leeren hoe gewillig Hij is om tot ons te neigen. Denk weer eens aan Paulus' woorden, die hij uitsprak op den Marsheuvel, met het oog op de bepaling die zoo genadevol is gemaakt voor alle menschen welke zich dat voorrecht willen ten nutte maken: „*Opdat zij den Heere zouden zoeken, of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij niet verre is van een iegelijk van ons; want in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij.*”

Amen.

ZUSTERSHULPVEREENIGING.

Woord van Wijsheid, Les No. 4.
(Voor de derde week in Mei).

Eten en gezond blijven.

OPMERKING: Het is onmogelijk om bij de studie der menschelijke voeding het gebruik van eenige ongewone woorden te vermijden. Doch er is naar gestreefd om den denkbeelden uitdrukking te geven in een zoo eenvoudig mogelijke taal. De technische taal van den geleerde is vermeden; er zijn eenvoudiger woorden gebezigd om de bedoelingen duidelijk te maken. Echter moeten woorden zooals eiwitten, minerale zouten, vitamines en andere bekend zijn voor elke verstandige huisvrouw, want haar taak is er een met zware verantwoordelijkheid. Indien dus, bij tijden, de lessen moeilijk schijnen, zet dan door: Wij leeren slechts door te trachten datgene wat in het eerst tamelijk moeilijk schijnt, te begrijpen. Voor sommigen mogen deze lessen te eenvoudig lijken. Ons streven is geweest om „den gulden middenweg te bewandelen” en ze geschikt te maken voor den gemiddelden student van dit belangrijke onderwerp.

De voornaamste factor. Over iemands gezondheid wordt grootendeels beslist door het voedsel, dat hij nuttigt. Deze verklaring zullen weinigen in twijfel trekken. „Het onderwerp der voeding is nu een wetenschap, gebaseerd op vastgestelde feiten en metingen. De door wetenschappelijk onderzoek verworven kennis is

voor het algemeen gebruik geschikt, en ofschoon zij in geen deele volledig is, zoo zijn er toch genoeg feiten bekend om een betrouwbaren gids in het kiezen van juist voedsel op te leveren. Voedings-experimenten hebben uitgewezen dat bij mensch en dier de groei van het lichaam en zijn weerstandsvermogen tegen ziekte meer afhankelijk zijn van de voeding dan van eenig anderen gezondheidsfactor".¹⁾

Een hoogst interessante proefneming werd gedaan onder auspiciën van het Ministerie van Gezondheid en de Raad voor Medisch Onderzoek, waarbij men de kinderen van een bekend liefdadig instituut als proef gebruikte. De kinderen kregen een verschillend rantsoen, ofschoon zij niet wisten dat men proeven met hen nam. Na verloop van vier jaren waren de resultaten zóó treffend, dat zij in het land werden afgekondigd. „De ruime conclusie die de burgers en staatslieden van dit land hieruit moeten trekken is, dat de kwaliteit van het voedsel, dat groeiende kinderen eten, hun lichamelijk welzijn bepaalt. De voedingsleer is de grondslag der openbare gezondheid.”²⁾

De taak van het voedsel. De eerste en voornaamste functie van het voedsel is om het weefsel op te bouwen, waaruit het lichaam bestaat. In het eerste levensjaar verdubbelt of verdriedubbelt het lichaam zijn gewicht, en een gestadige gewichtstoename moet aanhouden tot den vollen wasdom is bereikt. Als het voedsel gezond en afdoende is, ontwikkelt het lichaam zich normaal; als het van slechte kwaliteit is, of van zijn levenskracht beroofd door verfijning en „verdoktering”, voor handelsdoeleinden, dan zal inderdaad het lichaam in den groei belemmerd of ziek worden, of beide. Vandaar is de meest op den voorgrond tredende functie van het voedsel om het nieuwe materiaal te leveren dat voor den groei noodig is.

Ook een functie van het voedsel is om de lichaamstemperaturen te handhaven. Daar de bloedtemperatuur (98.6 graden F.) veel graden hoger is dan de lucht van den warmsten zomerdag in dit klimaat, is er veel levenskracht noodig om de lichaamswarmte te handhaven op het peil dat noodig is om gezond te blijven.

Nog een andere functie van het voedsel is het verschaffen van energie om te werken. Elke levensdaad vereischt een besteden van energie. De bron van die energie is het voedsel dat men eet. Het lichaam kan met een machine of motor vergeleken worden, en het voedsel met de brandstof die deze voedt. Als de brandstof slecht is, brandt het vuur laag, in het lichaam net als in een oven.

Het is onze zaak om te weten of onze voeding (brandstof) in orde is. Wanneer de omstandigheden bezuiniging noodig maken, is het van temeer gewicht dat het geld, hetwelk men aan voedsel

1) Food, Health, Vitamins, door R. H. A. Plimmer, D. Sc., Londen.

2) Food and the Family, door V. H. Mottram, M. A., Londen.

besteedt, de maximum waarde oplevert, en die voedingsstoffen welke het allernoodigst zijn voor groei en gezondheid.

Waarom de voedingsleer bestudeeren? Veel menschen vinden dat het besteden van aandacht aan het te nuttigen voedsel een onnoodige moeite is, en dat het met zorg opmaken van een gezond menu beteekent dat men een „gril” navolgt. Zij redeneeren: „Grootvader at wat hem werd voorgezet en stelde geen vragen. Hij leefde tot op behoorlijk-ouden leeftijd, dus waarom zouden wij ons het hoofd breken over voeding? Onze grootouders wijdden geen aandacht aan vitaminen; waarom wij dan wel?”

Het antwoord is dat in Grootvader's tijd, vóór de dagen van „snelle doorgang” en chemische middelen, de menschen natuurlijk voedsel aten, waarvan veel bovendien thuis was gekweekt. Het werd meestentijds versch gegeten, want koel bewaren was toen onbekend. Het voedsel was toen vrij van de schadelijke uitwerking der scheikundige bederfwerende middelen, en de levenskrachtige deelen van het voedsel waren niet verwijderd opdat het voor onbepaalden tijd kon worden opgeslagen, om van het eene land naar het andere gevoerd te worden. In die dagen was suiker een weelderig artikel, dat achter slot bewaard werd. Nu, in den vorm van zoetigheden of gebak, confituren of jams, wordt het bij ponden toegediend, niet alleen aan volwassenen, maar aan babies en zuigelingen en alle leeftijden daartusschenin. „Toevalligerwijze zijn de gevallen van kanker en suikerziekte, twee groote geesels der beschaving, toegenomen in verhouding tot het suikergebruik. Vele wijzigingen in den aard van onze voeding zijn gerezen uit de onuitvoerbaarheid om bederfelijke stoffen vanuit de andere zijde der wereld in te voeren. Witte granen en suiker laten zich goed vervoeren, en vruchten brengt men over zonder gevaar van bederf, indien men ze in flesschen of blikken doet, droogt of als jam inmaakt. Om dezelfde reden worden vleesch, visch, groenten en melk ingemaakt of gedroogd — of door chemicaliën voor bederf gevrijwaard.*** Wij weten niet wat aan ons voedsel is toegevoegd of wat er aan onttrokken is. Uitgedroogde stoffen worden levendig gekleurd om de groene frischheid der planten, het rood of geel van vruchtensappen, of de gouden tint van boter en eieren na te bootsen.”

Instinct en voorkeur waarborgen geen veiligheid. Het instinct is niet voldoende om den mensch in staat te stellen zijn voedsel goed te kiezen in dezen commerciëelen, chemischen tijd. Hij behoort te weten wat hij eten moet, en waarom bepaalde voedingsmiddelen de gezondheid bevorderen, terwijl andere hem van zijn geboorterecht berooven!

De gansche zaak wordt ons kort en goed voorgesteld door A. B. Callow in *Food and Health* (Voedsel en Gezondheid):

„Wij nuttigen maaltijden die uitgekozen zijn door iemand, die weet (of niet weet) hoe te koken, maar die weinig of niets weet

van de betrekkelijke waarde der verschillende voedingsmiddelen. Wij gelooven niet erg, dat het verschil maakt. Waarom zouden wij ons moeite geven voor hetgeen de geleerden over het voedsel zeggen? Onze voorouders wisten niets van calorieën of vitamines, toch waren zij sterke, gezonde menschen. Maar, hoewel het waar is, dat er in het verleden velen volkomen frisch en gezond geweest zijn zonder eenig klaar begrip van de voedingswetenschap, moeten wij toch niet vergeten, dat in dien goeden ouden tijd vele anderen stierven aan ziekten die eenvoudig ontstonden door een gebrekkig of ongeschikt menu — ziekten dien men nu snel den kop indrukt. Bovendien hadden degenen die in vroeger dagen op krachten bleven, voedsel dat veel verschilde van hetgeen nu over het algemeen wordt gegeten. Het ouderwetsche gezonde menu van versch vleesch, melk, boter, eieren, fruit, groenten en tarwebrood wordt nu vaak vervangen door ingemaakte of gedroogde voeding, ook margarine, eier-surrogaten en wittebrood. Daar deze wijzigingen voornamelijk in ongunstigen zin voorkomen, is het heden meer dan ooit noodig om een goede kennis te bezitten, die ons leidt bij het kiezen van ons voedsel.”

De profet van het moderne Israël gaf ons zulk een gids bijna honderd jaren geleden. Hebben wij de waarde ervan beseft en op zijn aanwijzingen acht gegeven? De geleerden beginnen juist de waarheid ervan in te zien. Zouden wij minder doen?

Vragen.

1. Waarom is de voeding de voornaamste factor in het bevorderen van gezondheid of het veroorzaken van ziekte? Beschrijf de functies van het voedsel in het menschelijk lichaam.

2. Waarom en op welke wijze is het voedingsvraagstuk in dezen tijd een probleem, zoo groot als nimmer tevoren in den tijd van onze grootouders?

3. Wat dunkt u van de „gebalsemde voedingsmiddelen” die u vanuit menig hedendaagsch winkelraam aanstaren? Hoe kunt u zichzelf en uw gezin beschermen?

4. Waarom is het voor hen die moeten bezuinigen van zooveel belang om de werkelijke waarde van verschillende voedingsmiddelen te kennen?

5. Lees de klas de laatste aanhaling in de les, van A. B. Callow, voor. Bespreek die. Zeg uw meening omtrent deze bewering: „De menschen moeten eten wat zij eten willen; het instinct zal hen leiden.”

6. Hoe staat u tegenover de ernstige studie der gezondheidsvoorwaarden? Vindt u dat wanneer u tracht stipt overeenkomstig het volle begrip van het Woord van Wijsheid te leven, u een „zonderling” of een „maniak” is? Waarom?

L. D. W.

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: H. SCHOTEL

EEN NIEUW BOEK VERSCHENEN.

Voor ons ligt een aantrekkelijk werkje van 168 bladzijden, gestoken in rooden stempelband, met als titel: "Smile Posts of Satisfaction". Het is geschreven door John P. Lillywhite, reeds jaren President der Nederlandsche Zending.

De waardevolle inhoud bestaat, in het kort gezegd, uit een 28-tal opstellen over dien grooten arbeid voor den naaste, welke zendingsarbeid is in den meest ruimen zin van het woord. Ons wordt erin gewezen hóe wij voor den medemensch moeten werken, hoe wij moeten handelen, en hoe wij onszelf moeten vormen. Aanhalingen van groote opvoeders en denkers zijn er vele, welke kracht zetten bij de verklaringen van den schrijver, uit wiens jarenlange ervaring in den omgang met menschen van allerlei soort, deze opstellen zijn geboren.

Het lezen verschafte ons en anderen reeds veel blijvend genoegen, en wij bevelen daarom het boekje met warmte aan voor een ieder die de Engelsche taal voldoende machtig is en die zich het uitdragen van de Christelijke idealen, niet alleen door het woord, maar ook door de daad, ten doel stelt.

Dr. John A. Widtsoe, oud-president van de Universiteit van Utah, heeft het volgende te zeggen omtrent het boek:

„Ik heb met zeer veel genoegen uw boek, getiteld 'Smile Posts of Satisfaction', gelezen. Het is opwekkend en zal overal den jongen mannen tot steun zijn. Ik feliciteer u met het schrijven ervan. Alle zendelingen in deze Europeesche zendingen, en elders, zullen met het lezen van het werkje hun voordeel doen. Wij zullen beginnen met een order voor het kantoor te Liverpool van alvast 200 exemplaren. Ik ben er zeker van dat alle Zendingspresidenten willen meehelpen om het boek te verspreiden. De onderneming is zoo aanbevelenswaardig, dat wij allen tot de verspreiding moeten bijdragen. De druk is ongewoon goed en de band is zeer fraai. Ik zal maar al te gaarne alles doen om de circulatie te bevorderen. Sommige hoofdstukken zijn zeer verheffend — alle zijn rijk van gedachte, voor zoowel jong als oud.”

Exemplaren zijn voor den prijs van één dollar (franco per post) aan het Hoofdkantoor der Nederlandsche Zending verkrijgbaar. Ongetwijfeld zullen ook vele lezers van „De Ster”, die door het lezen van de artikelen, welke van tijd tot tijd van President Lillywhite's hand in ons tijdschrift verschenen, den auteur hebben leeren kennen, den rijken inhoud der opstellen tot hun eigendom willen maken.

S.—F.

JEZUS DE CHRISTUS.

Hoofdstuk 4.

(Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologiekلاس.)

Het vóórsterfelijk Godschap van Christus.

Ons doel wordt nu om een onderzoek in te stellen naar de positie en standplaats van Jezus de Christus in de vóórsterfelijke wereld, van den tijd van den plechtigen raad in den hemel, waarin men Hem koos om de toekomstige Zaligmaker en Verlosser der menschheid te zijn, tot den tijd waarop Hij in het vleesch werd geboren.

Wij maken aanspraak op schriftuurlijke rechtvaardiging voor de bewering, dat Jezus Christus was en is God de Schepper, de God die Zich openbaarde aan Adam, Enoch, en alle antediluviale patriarchen en profeten tot Noach toe; de God van Abraham, Izak en Jacob; de God van Israël als een vereenigd volk, en de God van Ephraïm en Juda na de scheiding in de Hebreeuwse natie, de God die Zich bekend maakte aan de profeten van Mozes tot Maleachi; de God van het Oud-Testamentische verslag; en de God van de Nephieten. Wij beweren, dat Jezus Christus was en is Jehova, de Eeuwige.

De Schriften onderscheiden drie personages in de Godheid: 1. God de Eeuwige Vader; 2. Zijn Zoon Jezus Christus, en 3. de Heilige Geest. Deze vormen de Heilige Drieëenheid, omvattende drie lichamelijk-afzonderlijke en onderscheiden personen, die gezamenlijk de presideerende hemelraad samenstellen. 1) Minstens twee hiervan verschijnen als leidende deelhebbers in het werk van de schepping; welk feit blijkt uit den meervoudsvorm in Genesis: „En God zeide: laat Ons menschen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis”, en later, in den loop van het gesprek over Adam's overtreding, „zeide de Heere God: Ziet, de mensch is geworden als Onzer een.” 2) Uit de woorden van Mozes, zooals in de tegenwoordige bedeeing geopenbaard, leeren wij meer volledig omtrent de Goden die daadwerkelijk betrokken waren bij het scheppen dezer aarde: „En ik, God, zeide tot Mijnen Eenigstgeborene, welke met Mij van den beginne was: Laat ons menschen maken, naar ons beeld, naar onze gelijkenis.” En verder, met betrekking tot Adam's toestand na den val: „Ik, de Heere God, zeide tot Mijn Eeniggeborene: Ziet, de mensch is geworden als onzer een.” 3) In het verslag, dat Abraham van de schepping geeft, wordt herhaaldelijk van „de Goden” gesproken. 4).

1) Zie „God en de Godheid”, in schrijver's „Artikelen des Geloofs”, lezing 2.

2) Genesis 1 : 26; en 3 : 22.

3) P. v. G. W., Mozes 2 : 26; en 4 : 28.

4) P. v. G. W., Abraham, hst. 4 en 5.

Zooals reeds eerder in een ander verband werd aangetoond, werkte de Vader in den scheppingsarbeid door den Zoon, die aldus de uitvoerder werd waardoor de wil, het gebod of het woord van den Vader ten uitvoer werd gebracht. Het is daarom uitermate passend dat de Zoon, Jezus Christus, door den Apostel Johannes als het Woord wordt aangeduid; of, zooals de Vader verklaarde, „het Woord Mijner macht.”¹⁾ Het aandeel dat Jezus Christus in de schepping gehad heeft — een aandeel, zoo belangrijk dat wij Hem de Schepper mogen noemen — wordt op vele schriftuurplaatsen genoemd. De schrijver van den Brief aan de Hebreërs verwijst op de volgende wijze duidelijk naar den Vader en den Zoon als afzonderlijke doch samenwerkende Wezens: „God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon; Welken Hij gesteld heeft tot een erfgenaam van alles, door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft.”²⁾ Paulus is nog duidelijker in zijn brief aan de Colossensen, waarin hij zegt, sprekende van Jezus den Zoon, „Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten: alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; en Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem.”³⁾ En laat hier het getuigenis van Johannes herhaald worden, dat door het Woord, Hetwelk bij God was, en Hetwelk zelfs in den beginne God was, alle dingen gemaakt zijn: „en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.”⁴⁾

Dat de Christus die komen zou, werkelijk God de Schepper was, werd duidelijk geopenbaard aan de profeten op het westelijk halfmond. Samuel, de bekeerde Lamaniët, rechtvaardigde in het prediken tot de ongelovige Nephieten zijn getuigenis als volgt: „Opdat gij eveneens mocht weten van de komst van Jezus Christus, den Zoon van God, den Vader des hemels en der aarde, den Schepper aller dingen, van den beginne af; en opdat gij mocht weten van de teekenen Zijner komst, met het doel dat gij in Zijnen naam zoudt gelooven.”⁵⁾

Bij deze aanhalingen uit de oudere Schriften mag zeer te pas de persoonlijke getuigenis van den Heere Jezus, nadat Hij een opstaan Wezen was geworden, worden gevoegd. Bij zijn bezoek aan de Nephieten kondigde Hij zich als volgt aan: „Ziet, Ik ben Jezus Christus, de Zoon Gods. Ik schiep de hemelen en de aarde en alle dingen welke daarin zijn. Ik was met den Vader van den beginne.

1) Zie „De Ster”, jaargang 1929, blz. 44; Joh. 1 : 1; en P. v. G. W., Mozes 1 : 32.

2) Hebr. 1 : 1, 2; zie ook 1 Cor. 8 : 6.

3) Col. 1 : 16, 17.

4) Joh. 1 : 1-4.

5) B. v. M., Helaman 14 : 12; zie ook Mosiah 3 : 8; 4 : 2; Alma 11 : 39.

Ik ben in den Vader en de Vader is in Mij; en in Mij heeft de Vader Zijnen naam verheerlijkt." 1) Tot de Nephieten, die faalden om de verwantschap tusschen het evangelie dat de Verrezen Heer aan hen verklaarde en de Mozaïsche wet te verstaan, welke laatste zij volgens overlevering achtten van kracht te zijn, en welke Nephieten zich verwonderden over Zijn gezegde dat de oude dingen waren voorbijgegaan, gaf Hij deze verklaring: „Ziet, Ik zeg u, dat de wet, aan Mozes gegeven, vervuld is. Ik ben het, die de wet gaf, en Ik ben het, die het verbond met Mijn volk Israëel maakte; daarom is de wet in Mij vervuld, want Ik ben gekomen om de wet te vervullen; daarom heeft zij een einde." 2)

Door middel van openbaring in de tegenwoordige of laatste beëindiging is de stem van Jezus Christus, de Schepper van hemel en aarde, opnieuw gehoord: „Geef gehoor, o gij volk Mijner Kerk, wien het Koninkrijk gegeven is; geeft gehoor en leent het oor aan Hem die het fundament der aarde gelegd heeft, en door Wien alle dingen welke leven, zich bewegen en een bestaan hebben, gemaakt waren." 3) En weer: „Zie, Ik ben Jezus Christus, de Zoon des levenden Gods, die de hemelen en de aarde schiep; een licht, dat in de duisternis niet verborgen kan zijn." 4)

De goddelijkheid van Jezus Christus wordt aangeduid door de specifieke namen en titels die met gezag voor Hem worden gebruikt. Naar 's menschen oordeel moge er aan namen slechts weinig gewicht kleven; doch in de nomenclatuur der Goden is elke naam een titel van macht of standplaats. God stelt op gepaste wijze prijs op de heiligheid van Zijn eigen naam 5) en van namen die op Zijn aanwijzing gegeven zijn. In het geval van kinderen der belofte zijn er vóór de geboorte namen voorgeschreven; dit geldt voor onzen Heer Jezus en den Dooper, Johannes, die gezonden werd om voor den Christus den weg te bereiden. Van sommigen zijn op goddelijke aanwijzing de namen veranderd, wanneer deze niet voldeden als titels om den bijzonderen dienst aan te geven waartoe de dragers waren geroepen, of de speciale zegeningen die op hen bevestigd waren. 6)

Jezus is de eigen naam van den Zaligmaker, en op die wijze gespeld is hij van het Grieksch afgeleid; zijn Hebreuwsche gelijkwaardige was *Yehoshua* of *Yeshua*, of, in het Engelsch, *Joshua*. *) In het oorspronkelijke woord lag de erkende beteekenis van „Hulp van Jehova”, of „Zaligmaker”. Ofschoon toenmaals een even gewone benaming als nu Jan of Hendrik of Karel, was de naam toch goddelijk-voorgeschreven, zooals reeds gezegd. Tot Jozef, den on-

1) B. v. M., 3 Nephi 9 : 15.

2) B. v. M., 3 Nephi 15 : 4, 5.

3) Leer en Verbonden, afd. 45 : 1.

4) Leer en Verbonden, afd. 14 : 9; zie ook 29 : 1, 31; 76 : 24.

5) Exodus 20 : 7; Lev. 19 : 12; Deut. 5 : 11.

6) Aanteekening 1, aan het einde dezer les.

*) In het Hollandsch J o s u a. - Red.

dertrouwden echtgenoot van de Maagd, zei daarom de engel: „En gij zult Zijnen naam heeten JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hunne zonden.” 1)

Christus is een gewijde titel, en niet een gewone benaming of alledaagsche naam; hij is van Grieksche herkomst en staat in beteekenis gelijk met het Hebreeuwsche *Messiah* of *Messias*, hetgeen beteekent de *Gezalfde*. 2) Andere titels, die ieder een bepaalde beteekenis hebben, zooals *Immanuel*, *Zaligmaker*, *Verlosser*, *Eenigstgeboren Zoon*, *Heere*, *Zoon Gods*, *Zoon des Menschen*, en nog vele andere, komen in de Schriften voor; het feit, voor ons op het oogblik van hoofdbelang, is dat deze titels uitdrukking geven aan onzes Heeren goddelijken afkomst en Zijn Godschap. Zooals gezien, werden de vereischte namen of titels van Jezus de Christus vóór Zijn geboorte bekend gemaakt, en aan profeten die Hem in den sterfelijken staat voorgingen, geopenbaard. 3)

Aanteekening 1. — Namen, van God gegeven. De beteekenis van door God gegeven namen wordt geïllustreerd in vele schriftuurlijke voorbeelden. De volgende mogen als zoodanig dienst doen: „Jezus”, hetgeen beteekent Zaligmaker (Matth. 1:21; Lukas 1:31); „Johannes”, hetgeen beteekent Jehova's gave, speciaal gebruikt voor den Dooper, die naar de aarde werd gezonden om den weg te bereiden voor Jehova's komst in het vleesch (Lukas 1:13); „Ismäel”, hetgeen beteekent God zal hem hooren (Gen. 16:11); „Izak”, hetgeen beteekent lachen (Gen. 17:19); verg. 18:10-15). Als voorbeelden van namen, die door goddelijke autoriteit veranderd zijn om extra zegeningen of een speciale roeping aan te duiden, zie de volgende: „Abram”, hetgeen beteekent adeldom of verhooging en, zooals gewoonlijk wordt gezegd, vader der verheffing, werd veranderd in „Abraham”, vader van velen, hetgeen zelf reeds verklaart waarom de verandering werd gemaakt, „want Ik heb u gesteld tot eenen vader van menigte der volken.” (Gen. 17:5). „Sarai”, de naam van Abraham's vrouw, en waarvan de beteekenis niet duidelijk vaststaat, werd vervangen door Sara, hetgeen beduidde de prinses (Gen. 17:15). „Jacob”, een naam aan den zoon van Izak gegeven, met betrekking op een omstandigheid bij zijn geboorte, en hetwelk een verdringer beteekent, werd vervangen door Israël, beduidend een strijder Gods, een prins van God, zooals wordt uitgedrukt in de woorden waarin de verandering werd aangekondigd: „Uw naam zal voortaan niet Jacob heeten, maar Israël; want gij hebt u vorstelijk gedragen met God en met de menschen, en hebt overmocht.” (Gen. 32:28; verg. 35:9, 10). „Simon”, hetgeen beteekent een hoorder, de naam van den man die de hoofdapostel van Jezus Christus werd, werd door den Heer veranderd in „Cephas” (Aramisch) of „Petrus” (Grieksch), bedoelende een rots (Joh. 1:42; Matth. 16:18; Lukas 6:14). Op Jacobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, bevestigde de Heer den naam of titel „Boanerges”, hetwelk is, zonen des donders (Markus 3:17).

Het volgende is een leerzaam uittreksel: „Naam in de Schriften niet

1) Matth. 1:21; zie ook verzen 23 en 25; Lukas 1:31.

2) Joh. 1:41; 4:25.

3) Lukas 1:31; 2:21; Matth. 1:21, 25; zie ook vers 23 en vergelijk Jesaja 7:14; Lukas 2:11. Zie verder P. v. G. W., Mozes 6:51, 57; 7:20; 8:24. B. v. M., 1 Nephi 10:4; 2 Nephi 10:3; Mosiah 3:8.

alleen = dat waardoor een persoon wordt aangeduid, doch vaak = al dat bij den betrokkene behoort, en de persoon zelf. Aldus duidt „de naam van God' of ‚van Jehova', enz. Zijn autoriteit aan (Deut. 18 : 20; Matth. 21 : 9, enz.), Zijn waardigheid en heerlijkheid (Jes. 48 : 9, enz.), Zijn bescherming en gunst (Spr. 18 : 10, enz.), Zijn aard (Exodus 34 : 5, 14, vergelijk 6, 7, enz.) Zijn goddelijke eigenschappen in het algemeen (Matth. 6 : 9, enz.), enz. Van God wordt gezegd, dat Hij Zijn naam zet waar de openbaring of manifestatie Zijner volmaaktheid plaats vindt (Deut. 12 : 5; 14 : 24, enz.). Gelooven in of aan den naam van Christus is Hem ontvangen en behandelen overeenkomstig de openbaring die de schriften van Hem geven (Joh. 1 : 12; 2 : 23), enz." — *Smith's Comprehensive Dictionary of the Bible*, onder „Naam".

(Uit „Jesus the Christ", door J. E. Talmage).

MRS. LEAH D. WIDTSOE AANGEKOMEN.

Een hartelijk „welkom" heeten wij Mrs. Leah D. Widtsoe, Presidente der Zustershulpverenigingen en andere vrouwenorganisaties der Kerk in Europa, en echtgenoot van Apostel John A. Widtsoe. In gezelschap van haar dochter Eudora en Ouderling R. L. Evans, die werkzaam is op het hoofdkantoor te Liverpool, is zij l.l. Zaterdag uit Brussel te Rotterdam gearriveerd. Ongeveer zes weken geleden verliet men met Ouderling John A. Widtsoe, Engeland, voor een rondreis door de Europeesche zendingen, waarover Ouderling Widtsoe presideert. De bezoeken aan de verschillende gemeenten in Frankrijk, Zwitserland en België zijn reeds achter den rug.

In de avondvergadering van Zondag 28 April j.l. te Rotterdam voerden Zuster Widtsoe en Ouderling Evans het woord. Volgens eerstgenoemde is het verkeerd om te zeggen, dat het Mormonisme een Amerikaansche godsdienst is, nu juist omdat het vanuit Amerika tot de wereld gebracht is geworden. Het zou even onjuist zijn om te zeggen dat het Christendom niet meer dan een Palestijnsche godsdienst is, met het oog op het feit dat zijn herkomst ligt in Palestina. Het Christendom en het z.g. „Mormonisme" zijn identiek, en geschikt voor een ieder. Duidelijk liet spr. uitkomen welk een ruime plaats het Mormonisme aan de vrouw toekent, getuige o.a. het feit, dat de vrouw in een openbare vergadering het woord kan voeren. Zoiets was bijv. in de Middeleeuwen een onmogelijkheid, zeide spreekster.

Apostel John A. Widtsoe wordt aan het eind dezer week te Rotterdam verwacht. Op de a.s. Utrechtsche conferentie, elders in dit nummer aangekondigd, zal de familie Widtsoe aanwezig zijn. Dat hun bezoek aan ons land, hetwelk ongeveer twee weken zal duren, een bron van aanmoediging en leering zal zijn, valt niet te betwijfelen.

ZENDINGSNIEUWS.

Ontslagen.

Eervol ontslagen, met een woord van waardeering voor den door hen verrichten zendingsarbeid in Nederland, zijn de Ouderlingen John Henry Dijkstra, laatstelijk werkzaam te Amsterdam, en Frank E. Mitchell, die ten laatste als president der Arnheemsche Gemeente optrad.

Benoemd of verplaatst.

Benoemd zijn:

Ouderling Don. H. van Dam, tot President van het Rotterdamsche district; Ouderling Warren H. Perry, tot President der Delftsche Gemeente. Ouderling Perry houdt voorloopig zijn verblijfplaats te Rotterdam.

De volgende verplaatsingen zijn geschied:

Ouderlingen: B. Bernards van Gorinchem naar Schiedam als Gemeentepresident; B. Nebeker van Gorinchem naar Arnhem als President der Gemeente aldaar; K. S. Berry van IJmuiden naar Dordrecht als Gemeentepresident; Lynn N. Murdock van Utrecht naar Hilversum.

Uit Zion.

Van de Familie A. A. van der Waal ontvingen wij een schrijven uit Salt Lake City met het verzoek om den bekenden in Nederland hunne groeten over te brengen.

Enkele weken geleden bereikte ons het bericht, dat Zuster Anna Tiemersma, geboren Harenberg, op den 12en Maart j.l. in haar woning aan 968 Hollywood Avenue, te Salt Lake City, is overleden. Zij is de echtgenoot van Ouderling Bert Tiemersma, bij vele „Ster“-lezers welbekend, die in de jaren 1911—1918 deel uitmaakte van de Redactie van dit tijdschrift.

Kort na haar reis naar Holland in 1927, openbaarde zich bij Zuster Tiemersma een vroegere, ernstige kwaal, welke vooral sedert Juli 1928 met hevige pijnen gepaard ging. Ofschoon haar echtgenoot reeds lang de hoop op behoud heeft moeten opgeven, koesterde de zieke zelf tot op enkele weken voor haar sterven nog hoop op herstel. Bij het naderen van het einde was Zuster Tiemersma evenwel volkomen bereid om zich naar den wil van den Grooten Vader te schikken, en toen zij dan ook op Dinsdagmorgen 12 Maart om kwart voor twee deze sterfelijke sfeer verliet, ging zij heen in vrede.

Zuster Tiemersma is o.m. ijverig werkzaam geweest in de Zustershulpvereniging en in den Tempel. Behalve door haar echtvriend wordt zij overleefd door haar dochter Freda en haar zoon Jan.

Onze oprechte wensch is voor hun aller gelukkig wederzien.

Overleden.

VEENSTRA. — Op den 18en Maart j.l. overleed te Groningen: Zuster Fietje Veenstra, geboren Westra. Zuster Veenstra bereikte den leeftijd van ruim 83 jaren.

DERKSEN. — Te Arnhem is op den 1en Maart j.l. op 91-jarigen leeftijd ontslagen: Zuster Johanna Christina Derksen.

BURINKI. — Op de 25en Maart j.l. overleed te 's Gravenhage: Broeder Albert Johannes Burink, in den ouderdom van 60 jaar.

MOLNAAR. — Te Amsterdam is op den 29en Maart j.l. overleden: Broeder K. P. Molnaar, op ruim 47-jarigen leeftijd.

Bewaart zelf Uw „Ster“-exemplaren.

Hun, die van plan zijn om den jaargang 1929 van „De Ster“ te laten inbinden raden wij om zelf de nummers te bewaren. Gezien n.l. het stijgend aantal abonnee's en de grootte van onze oplage is de kans, dat wij aan eventueele verzoeken om extra-exemplaren zullen kunnen voldoen, uiterst gering.

DE UTRECHTSCH E CONFERENTIE.

De eerstvolgende halfjaarlijksche conferentie van het Utrechtsche district zal op Zaterdag 4 en Zondag 5 Mei a.s. te Utrecht worden gehouden. Des Zaterdag om 1 uur n.m. is er een vergadering voor de zendelingen, en des avonds om 7 uur een bijeenkomst voor de ambtenaren, ambtenaressen, dragers van het Priesterschap en leden der Zustershulpvereniging. Deze twee vergaderingen worden in de zaal aan de Kruisstraat gehouden.

De vergaderingen voor Zondag 5 Mei worden gehouden in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen, op de Maria-plaats, en wel om 10 uur des morgens, 2 uur in den namiddag en 7 uur des avonds.

Apostel John A. Widtsoe zal aanwezig zijn.

KOMT ALLEN EN BRENGT UW VRIENDEN MEE!

DE GROOTSTE O. O. V.-CONFERENTIE.

De grootste O. O. V-Conferentie, ooit in de Nederlandsche Zending gehouden, vindt plaats op 6, 7, 8 en 9 Juni e.k., te Rotterdam. De eindwedstrijden voor de districtswinnaars en -winnareessen, om het kampioenschap der Nederlandsche Zending, zullen dan tevens plaats vinden. Allerwege worden grondige voorbereidingen gemaakt, opdat het uitgebreide programma tot in de kleinste onderdeelen in top-vorm moge slagen. De vergaderingen van Zondag 9 Juni vinden plaats in het Nutsgebouw.

Wij wekken alle leden op om zich voor deze conferentie klaar te maken, en niet te verzuimen haar te bezoeken.

Om praktische redenen moest dit nummer van „De Ster“ iets later dan gewoonlijk verschijnen.